

BUTLLETI
Amics de l'Art i de les Lletres

Redacció i Administració: Prat de la Riba, 6

Any II.

Sant Feliu de Llobregat, Març 1932

Núm. 10

ELS NOSTRES ARTISTES QUE DESAPAREIXEN

RAMON CASES

Dibuix de Magí Carnicé

Llorenç Molins i Serra

CONTRACTISTA D'OBRES

Pi i Margall, 22 Sant Feliu de Llobregat

Granja La Suïssa a Sant Feliu de Llobregat

Casa Fundada l'any 1895

LLOS DE VENDA

A Sant Feliu

» » »
» Barcelona

» » »
» Sant Joan Despí

Carrer Laureà Miró, 226

» N'Angel Guimera, 15
» Diputació, 303
» Casp, 54
» Sans, 73
» Espanya, 75

Sastreria

La Moda

Laureà Miró, 94

Trajos, camises, corbates, cinturons,
sueters, mitjons, gorres, bufandes,
boines, gemelos, etc.

Aquesta casa farà un descompte
del 10 % dels preus marcats a tots
els Srs. Socis d'aquesta Entitat.

Monumental Cinema Ibèria

Sant Feliu de Llobregat

Aparell sonor Sincrofilm

Coliseu de la Cinematografia en aquesta Ciutat

Projecció de les millors produccions sonores i mudes

Sessions tots els dijous,
dissabtes i diumenges

Banca Sicart

Corresponsal del Banc d'Espanya

Comptes corrents amb abonament d'interessos

Compra - venda de valors

Descompte de cupons

Descompte de Xecs de moneda estrangera, etc., etc.

Per tota mena d'operacions de Banca, recordeu la

Banca Sicart

LA PUNTUAL

Per Camises - Gèneres de Punt
Mitges - Mitjons - Merceria - Perfumeria i una infinitat d'articles,
aneu sempre a

LA PUNTUAL

que es la que té més assortit i
vèn més econòmic

SASTRERIA A MIDA

Laureà Miró, 225

St. Feliu de Llobregat

**Administració de
Loteries de 1.ª classe**

Sant Feliu de Llobregat

Laureà Miró, núm. 166

Una de les Administracions
més sortoses d'Espanya

Està provat

Es remeten bitllets a províncies i a l'estranger

**Leche
de la
Vaquería
de la
Torre Blanca**

Propietario:

Juan Pastoret

Central:

Laureano Miró, 158

Sucursal núm. 1:

Angel Guimerà, 48

Sucursal núm. 2:

Falguera, 8

Sí... però Gómez vesteix millor!

SASTRERIA ROYAL

Vegeu l'aparador

Darrers models - - Preus econòmics

**ESGLÉSIA 4,
Sant Feliu del Llobregat**

Tenda de Gèneres de punt

Extens assortit de mitges i mitjons

**Carrer d'En Joan Batllori, 17
ST. FELIU DE LLOBREGAT**

Vaqueria de J. NOVELL

Llet pura de vaca a tota hora del dia - Tots els dies, de sis a nou del matí xacolata desfeta amb pastes - Llet bullida - Gran assortit de matons especialitat de la casa - Llet d'una vaca suïssa especial per a criatures - Es serveix a domicili

**Passeig de Josep Maria de Molina. 12
Sant Feliu de Llobregat**

Per a Mobles bons i
barats a l'**Ebanisteria**

d'En Joaquim Carcereny

Prat de la Riba 3
St.Feliu de Llobregat

Unic representant
de la casa Kodak
a aquesta ciutat.

BUTLLETI

Amics de l'Art i de les Lletres

Redacció i Administració: Prat de la Riba, 6

Any II

Sant Felip de Llobregat, Març 1932

Núm. 10

R A M O N C A S E S

Les sales i galeries d'art de Barcelona, a l'obrir les diverses tandes d'exposicions després de la paralització estival, ofereixen més d'una vegada l'ocasió de constatar les activitats dels nostres artistes "consagrats", car això és una prova de llurs recerques i estudis durant les vacances, i que tanmateix, traspuen una personalitat definida i constant entremig d'altres aportacions artístiques un xic atrotinades, estantises i convencionals. Davant d'això que podríem dir-ne una barreja de genis i aficionats primitius, hi he conegut al notable pintor i dibuixant Ramon Cases, personalitat prou coneguda pels col·leccionistes particulars, i pel públic que assisteix sovint a les pinacoteques barcelonines. I avui encara commogut de la mort de l'illustre artista, considero una necessitat, i estimo que és una obligació nostra, donar a conèixer als amics i consocis la figura exemplar, d'un home, que amb aquella clara intel·ligència i creença absoluta de que l'art mereix el màxim respecte, el conduïren al lloc més avançat i cobejat pels nostres artistes.

Ramon Cases fou un artista honest i sensible, i això és el que val més de l'obra que ens ha deixat. Fidel al seu temperament, va saber fer-se ressaltar de totes les idees que arribaven al seu esperit revolucionari, inquiet i delicat, però, amb una visió personal i una agilitat tan suggestiva que el feia inimitable. I és que el seu art era purament intern, anímic, descobrint amb una habilitat extraordinària els secrets de la vida íntima dels models, rebutjant tota influència pertorbadora, i reixint per damunt d'escoles, tendències i desviacions de tota mena. Així era Ramon Cases. Un xic obeïent si voleu davant de l'objecte que interpretava, però, precis, breu amb una guixada nerviosa que expresava tot un contingut de caràcters i bel·leses.

Els que el coneguérem ens captivava la seva simpatia, la seva paraula franca de rodamón, i si això no fos bohemí que fou d'aquella famosa trilogia, Rossinyol Cases i Clarasó, que, per disort del nostre art es va desmoronant de mica en mica com per art de bruxeria. De les "tres barbes" — paraules que recordo que en cloure amb èxit una de les exposicions que feren de les seves obres veia el mateix Cases — aviat no en quedarà res més que el rastre gloriós de la seva obra. I això que es un consol per nosaltres, i que en haver perdut per sempre al mestre en la maduresa de la seva vida i del seu art ens comporta, no és suficient perquè jo deixi avui de retre el meu humil homenatge a l'home treballador incansable fins arran de la mort i a tota la feina que arribà a fer per tal de desemperar l'ambient artístic de fi de segle.

I aquest fet que esdevingué en un temps ple de convencionalismes, fou un pas decidit que per la seva transcendència ell i la seva colla ens incorporaven a Europa. I si això no fos prou per a omplir d'elogis — com a premi de la seva tasca artística — hi afegiré: que d'establir diferències o bé que forçosament hagués d'escollir dels tres i jutjar la sinceritat del seu art, m'atreixo afirmar que Ramon Cases fugint d'aquells païssatges fins i avellutats del seu company, es llançava més aferrat i segur a resoldre el problema de

les noves promocions que agitaven a la joventut del segle dinou, que no sotmetre's al servei de concessions poc agradoses.

I aquest exemple de voluntat i honradès que tots nosaltres hauriem d'admetre com una de les virtuts morals més humanes en els diferents aspectes de la nostra vida, el fa mereixedor per sempre més del meu agraïment i respecte. Pocs com ell han sabut aguantar amb vigoria i fermesa la seva personalitat. Siguem, doncs, nosaltres veritaders deixebles de les seves lliçons i ensenyances.

MAGI CARNICE

MEMORANDUM

(Continuación)

El día 15 de septiembre de 1930, con motivo de haber contraído matrimonio y trasladar su residencia a otra población, el iniciador de esta Asociación y querido amigo D. Ventura Márquez, se organizó en su honor una cena a la que asistió buen número de consocios, la cual transcurrió en medio de la mayor animación y camaradería.

En breves y bien dichas palabras, ofreció la cena el entonces Presidente D. Lorenzo Sans, quien después de ensalzar al compañero Ventura Marquez solicitó de todos los reunidos que pronunciaran algunas palabras alusivas al acto, la que así se efectuó con el mayor entusiasmo, siendo todos los brindis muy celebrados.

Como sea que será imposible publicar los brindis pronunciados, nos place insertar a continuación el de nuestro compañero Ignacio Albareda y que dice así:

«Amics: Aixeco la copa per a afirmar que l'amic En Ventura Márquez Sicília, és sense cap mena de dubte, un dels escassos homes que no essent de Sant Feliu mereix considerar-lo com a tal, per tindre justificadíssim dret a ésser incorporat a una llista d'honor que obtingui la pública veneració d'aquesta ciutat.

I és que ell posseix aquells imprescindibles neguits que per dissort encara resten desconeguts de molts a qui els convindria haver-ne experimentat tant solament algú. I és també amb sobrada raó que hom reconeix que En Márquez des del primer dia que va conviu-

re entre nosaltres els santfeliuencs, no ha cessat ni un moment d'encoratjar a tothom cap els viaranys de la cultura.

Per aitals motius, no ha d'estranyar-li a ningú que l'amic Ventura decididament és prestés a donar vida a publicacions santfeliuencs que desitjaven desvetllar els sentiments culturals de la ciutat. Res més natural per a ell, doncs, que així mateix resultés ésser un dels entusiastes fundadors de la nostra Associació «Amics de l'Art i de les Lletres», la simpàtica organització que en un curtíssim espai de temps ha obtingut ja tan esponerosa florida.

Acabo, per lo tant, brindant a honor d'En Ventura Márquez, tot hi fent vots perquè d'ací a pocs mesos ens sigui possible dir que al nombre crescutíssim d'inscrits fins avui als rengles dels «Amics de l'art i de les Lletres», s'hi han ja agrupat tots els veïns que sens cap interès, fatuitat ni encarcaraments, anhelin deixondir l'ensopiment cultural que actualment encara s'observa en el nostre poble».

El homenajeado D. Ventura Marquez visiblemente emocionado, y en elocuente y cálida palabra agradeció en el alma el pequeño homenaje que se le tributaba, que aceptaba complacido con la condición de que se le permitiera hacerlo extensible a sus compañeros fundadores de nuestra querida Asociación.

(Seguirà)

Any 1931

Exercici Anyal

Amics de l'Art i de les Lletres

==== Estat general de comptes durant el referit exercici anyal =====

INGRESSOS

	Pesetes	Cts.	Pesetes	Cts.	Pesetes	Cts.
Existència anterior.	34	65	34	65	34	65
Gener	215	60				
Febrer	140	80				
Març	423	25	779	65		
Abril	273	55				
Maig	440	55				
Juny	231	05	945	15	1724	80
Juliol	522	20				
Agost	149	25				
Setembre	746	70	1418	15		
Octubre	233	05				
Novembre	272	25				
Desembre.	263	20	768	50	2186	65
Total	3946	10	3946	10	3946	10

GASTOS

	Pesetes	Cts.	Pesetes	Cts.	Pesetes	Cts.
Gener	118	05				
Febrer	193	30				
Març	490	50	801	85		
Abril	249	90				
Maig	517	10				
Juny	190	60	957	60	1759	45
Juliol	420	50				
Agost	325	50				
Setembre	609	90	1355	90		
Octubre	164	35				
Novembre	218	70				
Desembre	423	70	806	75	2162	65
Existència en caixa passa a compte nou	24	—	24	—	24	—
Total	3946	10	3946	10	3946	10

Sant Feliu del Llobregat, 9 de Gener de 1932

L'Interventor: Joan Miró - Vist i plau, El President: Llorenç Sans - El Tresorer: Manuel Tena

Les activitats de la nostra associació

Clausura del cicle de conferències

Davant de nombros públic, el dijous prop-passat, dia 17, al vespre, tingué lloc la darrera conferència del cicle organitzat a càrrec d'associats i d'amics, i que tan falaguer èxit ha obtingut.

El jove advocat de Barcelona En Francesc Padrós, va accedir a ocupar la nostra tribuna, dissertant sobre l'interessant tema «Els Estatuts Regionals dins de la Constitució», essent escoltat amb molta atenció.

Començà l'amic Padrós, definint l'«Estat integral» que anomenà al Codi constitucional a l'Estat espanyol i afirmà que no podia comparar-se ni a l'Estat federal ni l'unitari, tota vegada que més aviat podria haver-hi una afinitat amb l'Estat anglès, on regeix el govern del poble pel poble, de l'anomenat «self government». Encara — afegí — que no pot comparar-s'hi del tot ja que més d'una falla es troba en la Constitució, en l'article 4, on es declara com a única llengua oficial el castellà, en perjudici de la de les regions, com la catalana, que ho és d'un nucli autònom amb caràcters inequívocs de nació.

Tot seguit passà l'orador a descabellar el que era tema de la conferència, o sigui el títol primer de la Constitució i digué que calia distingir aquesta en 3 grups, en aquest títol. El primer, que tracta de les matèries que es reserven al poder central, com són la legislació i l'execució. El segon grup que tracta les matèries que legisla per l'Estat central correspon l'execució a les regions autònomes i el tercer grup en les que el nucli autònom li donà facultats per a legislar i executar.

Observà com aquest darrer grup és precisament el que caracteritza la tímida autonomia que la Constitució concedeix a les anomenades regions autònomes i que el primer i segon grups són justament els que desfan l'organització federable i autònoma de l'Estat espanyol.

Després d'examinar detingudament l'articulatge del títol primer objecte de

la conferència apuntà el perill que representava pel funcionament de les regions autònomes l'article 19 del Codi fonamental, ja que per la seva estructuració pot ésser objecte de modificacions per l'Estat central.

Acabà fent resaltar la nacionalitat de Catalunya que encara que en les lleis i preceptes de l'Estat central no se li reconegué la seva personalitat, li restarien unes altres «realitats» més perdurables, com són la cultura, l'esperit i la llengua.

El conferenciant i amic va ésser aplaudidíssim i molt felicitat.

Una vegada més, hem de regraciar-li al Sr. Padrós, la seva desinteressada cooperació a la tasca cultural de la nostra Entitat, tot hi fent extensiu el nostre agraïment als amics barcelonins senyors Ruíz i Llagostera, avantatjats alumnes de l'Escola d'Administració Pública de la Generalitat, els qui varen vindre a honrar-nos l'acte amb la seva presència i ens prometeren prendre part en les vinents tandes de conferències que s'organitzin.

L'acte sigué obert pel President de l'Associació En Magí Carnicé, qui pronuncià unes adequades paraules, les quals ens plau reproduir tot seguit:

Amics: M'és grat poguer contemplar, avui, aquest estatge atapeït d'amics associats i de persones casi desconegudes. Ho dic així, perquè acostumat a veure-hi sempre els mateixos, l'atenció vostra m'omplena de veritable satisfacció. Però al costat d'aquest regraciament, que jo us dec, per haver-nos honrat amb la vostra assistència, desitjo afegir-hi una queixa, no pas per a vosaltres, sinó per a altres elements que ni avui ni els altres jorns de continuada brega per la cultura santfeliuena, no s'els ha vist el més petit desig de cooperar a les nostres inquietuts.

Avui, com a data final de la primera tanda de conferències donades pels nostres consocis, conferències que dit sigui sense pretensió, han desvetllat l'interès i l'atenció de tots quants han assistit a les mateixes, i que malgrat la

modèstia dels que han ocupat la tribuna, ha sigut una prova de l'esforç que s'ha realitzat i una demostració de la voluntat que existeix perquè nostra Associació no deixi pas el camí emprès, hem obtingut que accedís a desenrotllar un tema interessantíssim, el jove advocat de la Capital, En Francesc Padrós, qui sempre no defuig col·laborar en tota tasca meritòria.

Precisament aquestes conferències, que per la seva modèstia i no per la seva ostentació, han servit de pedra de toc per a pulsar la sensibilitat del poble santfeliuenc — que per dissort encara no està prou desperta — també ens ha servit per a fer-nos veure que manca molt a fer per obtenir el desvetllament que cal esperar dels nostres conciutadans. Perquè? Perquè el poble santfeliuenc, una gran part d'ell, és un públic fret per sistema, indiferent, per despit algunes vegades. I els indiferents, amics, són els pitjors enemics de la cultura i en contra d'aquests que són tant i nosaltres tan pocs, vé

un moment que un hom es sent cansat, que les energies es gasten del tot i és desmorona tota una obra que ha costat molt d'aixecar.

Però siguem optimistes, tota vegada que no s'han de planyar sacrificis i ha de tindre's molta fe i confiança per a seguir el camí ascendent d'aquesta nostra Associació.

Jo espero, que amb una visió ben clara per part de tots els nostres consocios, no hi haurà ningú que consideri l'Entitat nostra com un pasatemps inútil sinó com un fogar d'activitat cultural, del que n'hauriem d'estar joiosos i gelosos com si hagués viscut en les nostres entranyes i l'haguessin d'estimar com a cosa nostra, igualment que si realment fos un trosset de la nostra ànima. Fent-ho així, posant-hi tot el nostre cor, tota la nostra bondat, n'estic convençut perquè el meu optimisme no m'enganya, aquesta Associació pot arribar a realitzar totes les nostres il·lusions i tots els nostres propòsits.

La nova junta de la nostra entitat

El dia 2 del mes que som, en Assembla general extraordinària convocada a l'efecte, degut a la dimissió del seu càrrec de president de l'amic Jaume Cardús, va procedir-se a nomenar el que tenia substituir-lo, éssent elegit per majoria absoluta, l'amic Magí Carnicé, que en temps no molt llunyans ja havia ocupat el propi càrrec.

Així la junta va quedar formada de la següent manera:

President,	<i>Magí Carnicé</i>
Vise-president,	<i>Ignasi Albareda</i>
Tresorer,	<i>Manuel Tena</i>
Comptador,	<i>Joan Miró</i>
Bibliotecari,	<i>Ubaldo Fraga</i>
Secretari,	<i>Josep Torras</i>
Vise-secretari,	<i>Manuel Badet</i>

MOSAIC

La Mort d'En Ramon Cases

Faltariem a nostre deure si al publicar la nova de la mort del mestre del dibuix Ramon Cases ocorreguda a Barcelona, a l'edat de 66 anys no fèssim constar amb la pena que hem sentit el seu traspas; per això després de l'article que li dedica el nostre president a la capsellera del número d'aquest mes, la redacció de nostre Butlletí tot sentint la fatalitat que per l'art representa la seva pèrdua, com homenatge a la seva memòria li dedica un record pòstum enviant per mitjà d'aquestes ratlles el seu condol als familiars del plorat mestre i a tots els artistes de la terra nostrada.

Degut al gran nombre de treballs que es reben, la redacció fa avinent que sense que això signifiqui desig de retrassar els mateixos, d'ara endavant tindran preferència aquells que siguin dels nostres associats.

També prega la comissió de publicacions que tots quants desitgin veure

publicats els treballs llurs, tinguin present d'enviar-los abans del dia 2 de cada mes.

Excursió Collectiva en projecte

La comissió d'excursionisme de nostra entitat té en projecte realitzar-ne una al Santuari de Queralt, per al proper dia 29 de Maig vinent, un dels indrets millors situats de Catalunya, tant per els seus paisatges, boscuries, precipicis i demés belleses de la Natura. El pressupost es de 13 ptes. poguent-se pagar l'import del mateix aportant quotes de 1 pta. setmanal.

En el proper número detallarem totes les demés condicions, però abans poden demanar-se'n a la Comissió corresponent.

La Comissió d'espectacles, d'acord amb la direcció del quadro escènic, prepara les representacions del famós drama del Mestre Guimerà «Mossèn Janot» al saló teatre del «Casino Santfeliuenc» pel vinent dia 15 de Maig, i al «Centre de Dependents del Comerç i de l'Indústria» de Barcelona, pel dia 22 del propi mes.

Les darreres conferències que s'han donat durant aquest mes al nostre estatge, varen anar a càrrec dels associats Manuel Tena i Jaume Soler, amb els temes de «Mineralogia» i «L'art en la vida quotidiana» respectivament.

Ambdós conferenciants estigueren molt acertats en el seu comès.

S'han rebut ja molts treballs per al Primer Certàmen Literari. Al sortir a la llum aquest número s'haurà tancat ja l'admissió dels mateixos.

Els premis per aquest Certamen consistiran amb una varietat de llibres es-collits.

Festa del Llibre

Les comissions de cultura i biblioteca, preparen una magna diada del Llibre digna de la nostra ciutat.

Els populars escriptors de la capital, Lluís Capdevila, Francesc Madrid, Ramon Vinyes i Angel Samblancat, seran els que tindran cura de dirigir la paraula al poble en aquesta gran diada.

La subscripció a benefici d'un amic que necessitava nostre auxili, ha quedat tancada amb el següent resultat:

X. X.	2 Ptes.
Llorenç Sans.	5 »
Ramon Pomar.	2 »
Jaume Soler.	1 »
Joan Subirachs.	2 »
Manuel Tena.	1 »
Josep Vidal.	2 »
Joan Lladós.	1 »
Pere Arboix.	1 »
Josep Torras.	1 »
Conrad Márquez.	2 »
Andreu Coscoll.	1 »
Antoni Sicart.	5 »
Ramon Viñolas.	1 »
Ubald Fraga.	1 »
Joan Miró.	1 »
Jaume Cardús.	5 »
Magí Carnicé.	1 »

35

Donem les gràcies a tots els donants en nom de l'interessat.

La visita que debia efectuar-se el prop-passat dia 13 a l'Observatori «Fabra» i a la «Mentora-Alzina», ha estat ajornada pel dia 17 d'abril. El pressupost de la mateixa és de 2'75 ptes. Es prega a tots els associats que vulguin inscriure's a aquesta visita col·lectiva matinal, ho facin en el nostre estatge per tots els dies feiners fins al dia 14 d'abril, on al mateix temps s'els hi facilitaran tota mena de detalls.

Antonio Agullós

Recadero de San Feliu de Llobregat a Barcelona
y viceversa

Para encargos:
EN SAN FELIU DEL LLOBREGAT
Angel Guimerà, 22
EN BARCELONA

Paseo Borne, 13-Teléf. 13354
centro de recaderos
Plazuela del Pino, 10
Tienda de serrin

«DE COL·LABORACIÓ»

LITERATURA ESPAÑOLA

Su desarrollo hasta el siglo XII

En un artículo publicado recientemente en este mismo Boletín, decía; que mucho se había dicho y escrito acerca de la literatura española, pero que desgraciadamente, la mayoría de las veces, en vilipendio y menoscabo de ella. Citaba, además, varios ejemplos, para demostrar la veracidad de mis palabras, y, después, agregaba: «pero está palpablemente demostrado de una forma elocuente, expresiva, concreta y terminante, que nuestra literatura novelesca, teatral, histórica y filosófica, ha podido parangonarse dignamente, en casi todas las épocas, con las literaturas de las demás naciones. Ahora, pues, me propongo hacer un ligero resumen de nuestra literatura para dar, si quiera sea, una vaga idea del desarrollo de la misma en las diferentes épocas.

Naturalmente que pudiera remontarme a los primeros siglos de nuestra era, en los cuales florecieron autores tan célebres como Séneca, Porcio Latrón, Marcial y Quintiliano, entre otros muchos no menos célebres que llegaron a conquistar renombre universal. Pero como mi propósito se reduce a tratar únicamente de literatura española propiamente dicha, no incluyo por esta causa a los autores citados, toda vez que en aquella época aun no gozaba España de un idioma propio, y por consiguiente, las hermosas producciones de estos grandes hombres, fueron escritas en el idioma que entonces se era oficial en España, o sea el latín: sabia lengua, que impuso a los españoles, la que fué señora del mundo, la potente Roma, cuando conquistó a nuestra península con la fuerza de las armas. Mas a medida que transcurían los años, la incultura popular, corrompió de modo inevitable tan sabio léxico; y fue tal el grado de corrupción de la lengua latina, que llegó a transformarse en un nuevo y popular lenguaje: este se llamó «romance».

Durante la dominación visigoda, o sea, en el periodo que comprende desde el año 414 hasta el 711, el pueblo español usaba, como lengua familiar,

el «romance» pero al principio, muy distinto en sus caracteres, a los que estaba llamado a adoptar después. Y consta positivamente en las edades infantiles de nuestra literatura la existencia de unos poemas narrativos, sobre batallas, tradiciones y amores que fueron llamados «Cantares de Gestas» y que eran llevados de pueblo en pueblo, y de castillo en castillo, por los juglares y trovadores, originando así, una literatura popular.

«A estos Cantares de Gesta» se alude en diversas crónicas medievales, entre ellas la «Pseudo Isidoriana» del siglo XI, la «Najereuzi» del XII la de Don Lucas de Tuy, el «Tudense», la del «Toledano» y la «Crónica General» de Alfonso el Sabio, del siglo XIII. En la «Sendo Isidoriana» se menciona un relato poético sobre Florinda, la hija del conde don Julián, amante del Rey Rodrigo, y en la «Najereuse» existen huellas de varios relativos a los condes de Castilla.

Los cantares de que se tiene noticia, son: «El Cantar de Zamora» en el cual se reiere la t.aición de Vellido Delfos, que costó la vida al rey don Sancho II de Castilla; el «Cantar de la mora Zaida», que cuenta los amores de Alfonso VI con la hija del rey moro de Sevilla; el Bernardo del Carpio, supuesto héroe español, triunfante caudillo en la batalla de Roncesvalles y el de «Maineti» sobre las aventuras de Carlomagno en Toledo.

Pero la verdadera historia de la literatura española comienza a principios del siglo XI con la aparición de los poemas titulados «Misterio de los Reyes Magos» y «Libro de los tres Reyes de Oriente. Bien es verdad que estos poemas no pueden considerarse como verdaderos monumentos de la lengua española; carecen en absoluto de imágenes poéticas, bellos pensamientos y galanura de expresión: pero son sumamente interesantes porque reflejan lo que había de ser más tarde la poesía épica española.

En el siglo XII aparece el poema titulado «Mio Cid» en el cual se cantan

las hazañas del héroe castellano Rodrigo Díaz del Vivar. En este poema, podemos afirmar, comienza nuestra verdadera cultura literaria.

Muchos autores, nacionales y extranjeros, han cantado las bellezas que encierra este poema; muchos son también los que coinciden en que fué obra de rapsodas, como la «Hiliada», en la que Homero recopiló todo lo que se cantaba por calles y plazas de Grecia en aquella época. Otros afirman, y particularmente Fernández Espino en su «Manual de Literatura» que el verdadero autor de este trabajo fué Pedro Abad, fundandose tal vez, supongo yo, en que en el código que lo contiene, al final hay unos versos donde puede leerse «Pedro Abad lo escribió en el mes de Mayo, etc.»

No pretendo ni me interesa demostrar fuese Pedro Abad el autor de este trabajo, ni mucho menos recopilador, como he dicho antes, únicamente me interesa hacer constar, que fué el poema de referencia, la primera joya de nuestra literatura nacional. Además, debemos saber también que en aquella época, los diferentes idiomas, que se formaban en las diversas naciones europeas aun no se hallaban tan perfeccionados en su formación como el nuestro, por cuyo motivo, difícilmente podían presentar estas naciones nada comparable a nuestro gran poema.

He aquí descrito, a grandes rasgos el desarrollo literario español desde los comienzos del idioma hasta fines del siglo XII.

Conrado MARQUEZ

SECCIO D'ESPECTACLES

El quadro escènic de la nostra Associació, que dirigeix el volgut company En Llorenç Sans, i que com tothom sab va obtindre el segon premi en el I Concurs de Teatre Català Amateur, accedint al requeriment que li sigué fet, el dia 14 del passat mes va actuar en el saló teatre del «Centre Autonomista de Dependents del Comerç i de la Indústria» de la Capital.

No cal dir l'èxit que assolí el nostre grup artístic en dita actuació, però a l'objecte de que no s'ens puguí dir que som parcials, ens limitarem a reproduir ço que de la representació de referència en diu el periòdic «Acció» portant-veu del «Centre Autonomista de Dependents», en el seu número del mes que som, i que és com segueix:

«Va celebrar-se el diumenge, dia 14, una interessant vetllada de teatre a càrrec de la companyia dels «Amics de l'art i de les lletres» de Sant Feliu de Llobregat. Aquesta notable companyia de teatre amateur va representar amb un excellent conjunt «Terra baixa», de N'Angel Guimerà i «Sota d'un salze», d'Apelles Mestres.

Va meravellar-nos per damunt de tot ço que és tan difícil de trobar, que cap dels actors, fins del paper més insignificant, desentonés del conjunt i tots se sabien ben après llur paper, però no ens sabem estar de consignar uns noms ben pocs, per no desmerèixer als altres. Aquella «Nuri» tan ingènua, amb un timbre de veu apropiadíssim, i aquella «Pepa» que sabé donar tot el caràcter que correspon al paper que representava, i el treball, ben personal que el director de la companyia ens mostrà en la interpretació de «Manelic».

El públic sortí satisfet i això ens anima per a fer desfilar pel nostre escenari alguna altra companyia d'aficionats, convençuts que així contribuirem a fomentar el nostre teatre».

També varen elogiar la tasca del nostre quadro escènic la premsa diària de Barcelona en les ressenyes de llurs crítics i així mateix en la secció dels corresponsals santfeliuencs, per quina coincidència agradívola els en restem a tots agraits.

La Comissió

ENYORANÇA

A "Ella"

Igual que en un sepulcre m'he tanca:
 en el teu cla record i visc per ell;
 el front dintre les mans, en somni bell,
 evocant-ne les joies del passat.
 Serà possible que un amor tant fort
 s'hagi pel meu amor, prompte esvait?
 Però si és Amor més forta que la Mort
 i la Mort més encara que l'oblit!
 Llargues hores d'espera... Eternitats
 que omplen d'enyorar, més soletats.
 Somniós i sol, amb teu amor em tens;
 somniós i sol, el teu record venero...
 Si mai has de tornar ¿perque t'espero?
 I si t'espero encara, ¿perque no vens?

Joan MIRO

A UN AMETLLER

Per què floreixes ametller?
 Quin és el teu secret daler
 que així a avençar-te t'esperona?
 No sents que encara el fret és viu?
 Que abans no sigui aquí l'estiu
 n'hi ha per una bella estona?

Per què floreixes ametller?
 No et fa basarda aquest alè
 glaçat que baixa de la serra?
 No tems que al pas del bofarut
 tot ximplejant i rampellut
 la teva flor vagi per terra?

I si ara ve una pedregada?
 I si després una gebrada
 tes branques crema i quedes ert,
 sense cap flor, en mig la planura
 sense ta impoluta blancura
 com arbre exòtic al desert?

Qui sab però, sino flories,
 si agosarat no t'atrevis
 a demostrar que no tens por
 an el mal temps, si els altres arbres
 estemordits perquè callaves
 presa es farien de la mort.

Potser el teu gest de rebeldia
 ve a demostrar-nos que fent via
 el món camina dia i nit
 i que per crú que un hivern sigui
 res aturarà el dia que arribi
 la floració de l'esperit.

Ramon MONTSERRAT

LA ROSA

Ets dels jardins la més bella
 gaia i perfumada flor;
 plena de llum, com estrella,
 emmiralles amb el cor;
 ets perfum que meravella.

Ets la bona enamorada
 que desitja i vol tothom;
 ets la planta més aimada
 que floreix arreu del món;
 llum, color, flama daurada.

Ets d'un roig de sang i estel,
 que es encis i afany i ardor;
 portes la joia, el rezel,
 del que plora greu dolor,
 veient mort el seu anhel.

Algún jorn t'han dut quimera;
 pel record d'un desengany,
 torna amb tu, la primavera;
 els que et llençaren al fang,
 volen veure't encisera...

Rosa ardent de primavera...
 flor galana de tardor;
 t'escau ésser la primera,
 que covares la dolçor
 del florir de l'amor vera.

En l'esclat de tes poncelles
 on s'hi emmirallen els nins;
 quan els porten les donzelles.
 Com resurts en els camins
 de la vida, entre parelles.

Bell verdós es ton follatge,
 que amb sospirs desoladors,
 vol bessar la teva imatge;
 joliu respir de les flors
 desprenent-se del brancatge.

Josep XUFRE

SASTRERIA "SPORT"

DE MANUEL ROSELL

Ultima models - Preus reduïts

Representant de les màquines de cosir ALFA

Laureà Miró, 195 : - : Sant Feliu de Llobregat

HOJALATERIA DE PEDRO DALMASES

PROYECTOS Y PRESUPUESTOS

Pí y Margall número 7 : : San Feliu de Llobregat

CLINICA DE CALÇAT

— DE —

CARMEL SOLER

Calçats a mida de totes classes

Laureà Miró, 183

Sant Feliu de Llobregat

Transportes en Autocamión de San
Fellu a Barcelona y viceversa

Viuda BARBETA

Para encargos:

San Antonio, 16
Laureano Miró, 84
y Angel Guimerá, 7

} San Feliu de Llobregat

Rec, 41
"El Rápido" Rec, 11
Teléfono 11366

} Barcelona

Procuraduría RIUS

ASSUMPTES JUDICIALS I ADMINISTRATIUS

Laureà Miró 7 - Telèfon núm. 4 - Sant Feliu de Llobregat

SABATERIA DE

M. PIERA

Laureà Miró, 229

Sant Feliu de Llobregat

S'adoba i tenyeix tota mena de calçat
Especialitat en la mida
Preus módics

Cercador d'aigües

Constructor de pous
artesianos

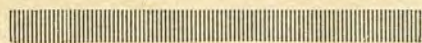
J. COMPANYY

Laureà Miró, 43
Sant Feliu de Llobregat

Tenda de Comestibles

de

Ramon Baleta

Extens assortit
de conserves

Angel Guimerà núm. 56
Sant Feliu de Llobregat

Casa Ollé

Exclusiva en gèneres de punt

Novetats per a senyores
cavallers i infants

Exclusiva mitges H A D A

Cardenal Casanyes, 4
(Plà de la Boqueria)
Telèf. 18691-BARCELONA

TALLER DE TINTORERIA

Rentats en sec-Colors a la mostra

Amadeu Remolà

Laureà Miró, 112

SANT FELIU DE LLOBREGAT

Adjutori Mitjans

CONTRACTISTA D'OBRES

Carrer de Fermí Galán, 36
Sant Feliu de Llobregat

Fonda Royal

Església, 2 - St. Feliu de Llobregat

Grans coberts des de 3
ptes. Tots els dissables
a la nit ressopons des de
1'75 pessetes

Especialitat en musclos a
la marinera

Bar el Buen Aprecio

DE

José Mitjans

Comidas económicas

Aperitivos y refrescos de todas clases

Laureano Miró 147 S. Feliu de Llobregat

Per noces, visites,
bateigs i grans excursions,
no oblideu al
taxista

Angel Duràn

Per encàrrecs:

Laureà Miró, 155 }
Fermí Galan, 22 } Telèf. 5

St. Feliu de Llobregat

TRANSPORTES
JUAN PRATS (a) CENURA

RECADERO

Transportes y encargos en
auto-camió

San Feliu de Llobregat
Falguera, 37 - Teléfono 45

BARCELONA
«LA INTERNACIONAL»
Calle de la Princesa núm. 11
Teléfono 19884

Magatzem de materials
per a la Construcció

ESTANISLAU SÁEZ

Representant de Rocalla, S. A.

Despatx:

Vidal i Ribas, 2

Magatzems:

L. Miró, 282 i 292
St. Feliu de Llobregat

Compra
i venda
de
joies
d'or
i plati

Josep Majó

CORRIBIA, 9
BARCELONA

(Davant les escales de la Seu)